

ALSANG 2024

Rådhusstorvet i Sønderborg d. 7. juni

DET SØNDERJYSKE SANGCENTER OG STEFFAN GRARUP KVARTET
SANGCENTRETS BØRNEKOR, DIRIGERET AF ANNA KRUSE IBSEN

Alsang 2024

1. Du kom med alt det der var dig
2. Lille Idas sommervise
3. Jeg elsker de grønne lunde
4. Mariehønen evigglad
5. Noget om helte
6. Danmark gennem 1000 år
7. Jamaica
8. Man må trække en grænse
9. Hvem kan sejle foruden vind
10. Gi' os lyset tilbage
11. Lyse nætter
12. Den danske sang er en ung blond pige

Du kom med alt det der var dig (Forelskelsessang)

Jens Rosendal (1981) / Per Warming (1987)

1. Du kom med alt det der var dig
og sprængte hver en spærret vej
og hvilket forår blev det!
Det år, da alt blev stærkt og klart
og vildt og fyldt med tøjbrudsart
og alting råbte: lev det!

2. Jeg stormed ud og købte øl
ja, vintrens gamle, stive føle
før ud på grønne enge
og du blev varm og lys – og fuld
og håret var det pure guld
som solen – skjult for længe.

3. Og blomster åbnede sig og så
at nu blev himlen stor og blå
og stunden født til glæde
Din næve var så varm og god
og du blev smuk og fuld af mod
så smuk, jeg måtte græde.

4. Vorherre selv bød ind til fest
og kyssede hver benøvet gæst
i kærlighedens sale
med øjne, undrende og blå
vi bare så og så og så
og slugte livets tale:

5. At livet det er livet værd
på trods af tvivl og stort besvær
på trods af det, der smerter,
og kærligheden er og blir
og hvad end hele verden si'r,
så har den vore hjerter.

Lille Idas sommervise

Astrid Lindgren (1971) / Georg Reidel (1971)

1. Du skal ikke tro det bli'r sommertid
hvis ikke jeg selv gi'r et skub
til som'ren og gør den lidt sommerlig
så alting kan komme i knop
først puster jeg liv i en vintergæk
nu står den og lyser så kønt
men allerførst smelter jeg sneen væk
så jorden ka' klæ' sig i grønt

2. Jeg hvisker til bækken og kilderne
at nu kommer sommeren snart
så fylder jeg luften med svalepar
og myg som bli'r slugt i en fart
jeg gi'r alle træer deres grønne løv
hvor fugle kan bygge og bo
jeg maler i skumringen himlen rød
hvor solen i vest går til ro

3. Jeg gi'r jer et blomstrende æbletræ
og tror I vil syn's det er smukt
og skovjordbær gi'r jeg til børnene
og alt hvad der findes af frugt
jeg finder de spændende steder frem
til børn der vil tumle omkring
når foråret nærmer sig næste gang
så ved I jeg sidder på spring

Jeg elsker de grønne lunde

Johannes Helms (1873) / A. Møller (1873)

1. Jeg elsker de grønne lunde
med tonernes vuggende fald,
jeg elsker de blanke sunde
med sejlerens tusindtal.

2. Jeg elsker hver dal, hver banke
med kornets bølgende flugt,
hvor flittige hænder sanke
af arbejdets gyldne frugt.

3. Jeg elsker de brede sletter
i sollysets sommerpragt,
i vinterens stjernensætter
bag snetæppets juledragt.

4. Mig fryder din ros, din ære,
mig knuger din sorg dit savn,
hver glans, hver plet vil jeg bære,
som falder på Danmarks navn.

5. Thi du er mig fader og moder
- så synges fra strand til strand -
langt mer end søster og broder,
thi du er mit fædreland.

6. Forstummed hver røst i skoven,
og falmed hver gylden frugt,
faldt nat over mark og voven,
jeg fandt det dog lige smukt.

7. Om alle de drømme bristed,
du har fra din ungdom drømt,
om trængsel og nød du fristed,
jeg elsked dig dobbelt ømt.

8. Men end er der sang i skoven,
højt bølger det røde flag,
end er der en Gud foroven,
der råder for Danmarks sag.

Mariehønen evigglad

1. Mariehønen Evigglad

Gik tur på et rabarberblad

Og mødte Søren Snegl, der lå

Og sov med sneglehuset på.

2. Da blev det regn og tordenvejr,

Og Evigglad fik våde tæ'r,

Så derfor slog hun bankeslag

På sneglehusets lille tag.

3. Og sneglen råbte højt: Kom ind

I læ for torden, regn og vind,

Her er lidt snævert, som du ser,

Men der er lunt og tørvejr her.

4. Så sad de begge to og lo

I Søren's lille sneglebo,

Og hvis jeg ikke tager fejl,

Blev Evigglad til Madam Snegl.

Noget om helte

Halfdan Rasmussen (1955) / Robert Normann (1968)

(uden vers 4, 5, 6 og 8)

1. Livet er en morgengave, sjælen er et pilgrimskor.

Der står krokus i min have, der står øller på mit bord.

Under himlen hænger lærken som et fjernt bevinget frø,

for en lærke tænker hverken på at kæmpe eller dø.

2. Her er fredeligt og stille, her er ingen larm og støj.

Jeg har sået kruspersille, og et brev med pure løg.

Lad alverden slå for panden og bekæmpe spe med spot,

jeg vil enes med hinanden og mig selv og ha det godt.

3. Der er nok som går og sysler med at sprænge kloden væk.

Jeg vil ikke ha skærmysler og kanoner bag min hæk.

Mens de andre går og sveder for at gi hinanden lak,

vil jeg pusle med rødbeder, selleri og pastinak.

7. Tiden går og tiden hverver store mænd til mandig dåd.

Jeg reserven blandt reserver bryder ofte ud i gråd.

Jeg får nerver og migræne blot jeg skær' mig på en dolk,

og vil helre slå min plæne, end slå løs på pæne folk.

9. Livet er en dejlig gave, jorden er en herlig jord.

der er øller i min mave, der står krokus på mit bord.

Når reserverne skal stille for at splitte kloden ad

skriver jeg med kruspersille verdens mindste heltekvad.

Danmark gennem 1000 år

Sigurd Barrett (2016) / Sigurd Barrett (2016)

*Danmark gennem tusind år,
vi kan se hele verden herfra, hvor vi står.
Helt fra Kronborg til Jelling og Hammershus
kan vi mærke historiens vingesus.
Danmark gennem tusind år,
du har charme og udsyn og bølgede hår.
Hvis vi favner den verden, vi ikke forstår,
så kan verden af i morgen bli' bedre end verden af i går.*

1. Gravballemanden var virkelig på spanden,
han gik midt på marken og sang.
Da han blev dolket af jernalderfolket,
var vejen til mosen lidt lang.
Og Egtvedpigen, som vi troede var jysk,
hun viste sig pluds'lig at være klingende tysk.
Historien den er vild og den overrasker gang på gang.

Danmark gennem tusind år...

2. Tveskæg og Blåtand var vikinger, sådan!
De samlede Norden i ét.
Så var der Saxo og konger i laksko,
som syntes, at krige var fedt.
Og Christian den 4. byggede tårne og spir.
mens Grundtvig skrev digte ned på gammelt papir,
Carl Nielsen han skrev mere end 100 gode melodier.

Danmark gennem tusind år...

3. Nye fabrikker, og æsler og krikker

blev afløst af biler og fly.

Muld blev til marker, og vindmølleparker

gav ny energi til hver by.

Og mens alting buldred stod vi danske og så,

at her midt i verden var vi pludselig lidt små,

men sammen med de andre er fremtidshimlen smuk og blå.

Danmark gennem tusind år...

Jamaica

Jørgen Wedege (1975)

Jamaica, Jamaica, Jamaica

Vi danser hele dagen på Jamaica

Jamaica, Jamaica, Jamaica

Vi danser hele natten på Jamaica

1. Dengang jeg kom med skib til Jamaica

Da holdt man en mægtig fest

Ja, det var alle på øen der dansed'

Og jeg ved ikke hvem der var bedst

Jamaica, Jamaica, Jamaica...

2. Ja, den musik kunne opløfte alle

For jeg fik lyst til at danse med

Jeg var genert og lidt træt var jeg også

Men jeg ku bare ikke la' vær'

Jamaica, Jamaica, Jamaica...

3. Man skulle tro man blev træt af den masen

Men det var sjovt ka' I tro at være med

Vi dansed' rundt hele aft'nen og natten

Og vi blev ved og blev ved og blev ved

Jamaica, Jamaica, Jamaica

Vi danser hele dagen på Jamaica

Jamaica, Jamaica, Jamaica

Vi danser hele natten på Jamaica

Jamaica, Jamaica, Jamaica

Vi danser hele dagen på Jamaica

Jamaica, Jamaica, Jamaica

Vi danser hele natten på Jamaica

Man må trække en grænse

Sigurd Barrett (2015) / Sigurd Barrett (2015)

1. Når en stemme bli'r hørt, bli'r et menneske set

i respekt for historien og alt, som er sket.

Når man evner at møde den udstrakte hånd,

da kan fællesskab gro, da kan folk knytte bånd.

Man må trække en grænse, men hvor skal den gå?

Syd for Flensborg, ved Kiel eller ved Aabenraa?

Uanset hvor den går, er der meget på spil,

for i hjerterne ved vi, hvor vi hører til.

2. Der er plads til de mange og plads til de få,
i respekt for hinanden går tiden i stå,
når man dvæler en stund ved den kraft, som det får,
når man rummer det men'ske, man ikke forstår.

Man må trække en grænse...

3. Hvis man ved, hvor man selv hører til i sit sind,
kan man let lukke tanker og budskaber ind.
Og vi siger det gerne med toner og ord:
at vi ved, hvem vi er, uanset hvor vi bor.

Man må trække en grænse...

4. Vi har sprog, vi har sang, vi har mening og mod,
vi har fremtiden liggende her for vor fod.
Hvis vi rummer den fortid, som sammen os bandt,
gi'r det liv til den fællesskabsånd, som vi fandt.

Man må trække en grænse...

5. Lad da stemmerne klinge, lad sproget få lyd,
så det danner en akse fra nord og til syd.
For vor frihed sker fyldest, når alle forstår:
det er i vore hoveder, grænserne går.

Man må trække en grænse, men hvor skal den gå?
Syd for Flensborg, ved Kiel eller ved Aabenraa?
Uanset hvor den går, er der meget på spil,
for i hjerterne ved vi, hvor vi hører til.

Vem kan segla förutan vind

Svensk folkemelodi

1. Vem kan segla förutan vind?

Vem kan ro utan åror?

Vem kan skiljas från vännen sin
utan att fälla tårar?

2. Jag kan segla förutan vind,

jag kan ro utan åror,

men ej skiljas från vännen min
utan att fälla tårar?

Gi' os lyset tilbage

Per Krøis Kjærsgaard (2009) / Rasmus Skov Borring (2009)

1. Kloden har mange forskellige slags.

Alle må leve og dø.

Glæd dig – du er her alligevel nu!

Meningen er vel at så sine frø,
på en overladt stjerneø.

Gi' os tiden tilbag',

og lad os bruge ethvert timeslag.

Dørene åbne og smilene slidt.

Sådan er landet, jeg gerne vil kalde for mit.

2. Lykken du holder i hænderne nu,
den er vist egentlig min.

Og at du lever og bærer og er,
gør at jeg også kan værne om din;
denne smukkeste disciplin.

Gi' os glæden tilbag',
og lad os leve af dét trylleslag:
Kroppene mange, men styrken er en.
Sådan er landet, der står på de viseste sten.

3. Ser du kun mørke, hvor du vender hen?
Tomhedens sorte protest?
Skyggerne lever kun, hvor der er lys.
Husk nu at solsiden klæder dig bedst!
Og i aften, så se mod vest!

Gi' os lyset tilbag'.
Vi vender op på ethvert nederlag.
Lukket bli'r åbnet og støjen bli'r tyst.
Nu skal der danses og elskes, hvor mørket er lyst!

4. Alt hvad vi kom for at give og få:
dele og elske og slås.
Blev på et år, det vi levede på,
fællesskab fødes når JEG bli'r til OS!
Og vi vandrer med Helios.

Gi' os landet tilbag'.
Gi' tolerancen et nyt folkeslag.
Hjertet er åbent og sindet er frit.
Sådan er landet, jeg gerne vil kalde for mit.

Lyse nætter

Alberte Winding (1991) / Aske Bentzon (1991)

1. Nu kommer fuglene igen
Og lyset vælter pludselig ind
Det kommer gennem alle sprækker
Lyse nætter er tilbage

Alt, hvad der rørte sig blev gemt
Da du var rejst var det så nemt
Men hjertet ved godt, hvad det ønsker sig
At pynte sig for dig

Du er tilbage, du er hos mig
Du er tilbage, med varme dage
Du er hos mig

2. Nu kommer lydene igen
Og verden vælter pludselig in
Med parasoller og sandaler
Bølger maler alt i sand

Jeg havde huset fuld af vind
Og nye frugter båret ind
Men hjertet ved godt, hvad det ønsker sig
At pynte sig for dig

Du er tilbage, du er hos mig
Du er tilbage, med varme dage
Du er hos mig

Den danske sang

Kai Hoffmann (1924) / Carl Nielsen (1926)

1. Den danske sang er en ung, blond pige,
hun går og nynner i Danmarks hus,
hun er et barn af det havblå rige,
hvor bøge lytter til bølgers brus.
Den danske sang, når den dybest klinger,
har klang af klokke, af sværd og skjold.
Imod os bruser på brede vinger
en sagatone fra hedenold.

2. Al Sjællands ynde og Jyllands vælde,
de tvende klange af blidt og hårdt,
skal sangen rumme for ret at melde
om, hvad der inderst er os og vort.
Og tider skifter, og sæder mildnes,
men kunst og kamp kræver stadig stål;
det alterbål, hvor vor sjæl skal ildnes,
det flammer hedest i Bjarkemål.

3. Så syng da, Danmark, lad hjertet tale,
thi hjertesproget er vers og sang,
og lære kan vi af nattergale,
af lærken over den grønne vang.
Og blæsten suser sin vilde vise,
og stranden drøner sit højtidskvad;
fra hedens lyng som fra stadens flise
skal sangen løfte sig, ung og glad.